

Derfor kan dette forslag komme til at medføre en asocial omfordeling, som kun vil vokse i takt med, at vi gennemsnitligt bliver ældre, og som endda vil vokse ekstra meget, hvis de lavtuddannedes gennemsnitlige levealder ikke stiger i takt med den øvrige befolknings. Vi ved jo strengt taget ikke, hvordan det kommer til at se ud, så derfor burde denne ordning indeholde en eller anden indbygget reguleringsmekanisme, som tager højde for den sociale skævhed, der opstår i takt med den stigende gennemsnitlige levealder. SF vil under udvalgsbehandlingen forsøge at få det problem nærmere belyst, og vores indstilling til forslaget er derfor positiv.

Formanden:

Tak til fru Astrid Krag Kristensen. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Dette forslag ligger jo i umiddelbar forlængelse af velfærdsaftalens bestemmelse om en højere tilbagetrækningsalder, og i sig selv er den måde, hele velfærdsaftalen er skruet sammen på på dette område, en god grund til at være modstander af et sådant forslag. Den højere tilbagetrækningsalder, forhøjelsen af efterlønsalderen og forhøjelsen af pensionsalderen har jo den indbyggede virkning, at der bliver gjort forskel på folk.

I Danmark er det som i de fleste andre vestlige lande sådan, at der er forskel, alt efter om man er specialarbejder, om man er ufaglært inden for det offentlige, eller om man er højtuddannet eller har en ledende stilling i en virksomhed. Der er forskelle på alle planer inklusive sundhed og levealder, og derfor har hele den måde, velfærdsaftalepartierne har grebet sagen an på, været forfejlet fra starten. Man har villet tvinge folk til at blive længere på arbejdsmarkedet i stedet for at lade arbejdsmarkedet blive tilpasset menneskene. I stedet for at sikre, at det er sundt at gå på arbejde, og i stedet for at sikre, at folk er glade for deres arbejde, hvilket er den bedste motivation til at blive på arbejdsmarkedet så længe som muligt, har man grebet det an på den måde, at man vil have en stadig højere efterlønsalder.

Der er ikke længere nogen 62-års-grænse, så i takt med at den gennemsnitlige levealder, altså også direktørernes levealder, stiger, vil efterlønsalderen også blive sat op. Men på den måde risikerer vi efterhånden at få en efterlønsalder, der

er så høj, at en række ufaglærte i dette land end ikke når at få bare ét eneste år på efterløn.

Tilsvarende er det med det forslag, der ligger her. Man går ud fra, at den gennemsnitlige levealder vil stige for alle, i stedet for at tage udgangspunkt i, at der er sociale forskelle og sundhedsmæssige forskelle, som vi ved også vil være der i fremtiden. Derfor er dette forslag ikke socialt afbalanceret. Det er et forslag, der er til gavn for dem, der lever længst, for dem, der har de bedste job, og for dem, der har de fleste penge. Det er derimod til ulempe for dem, der har de hårdeste job, for dem, der ikke lever så længe, og for dem, der tjener mindst, og derfor er der en social skævvridning i forslaget.

Jeg er glad for at have hørt adskillige ordførere sige i dag, at det kan være, vi skal prøve at se på det spørgsmål. Jeg vil i hvert fald gøre mit til, at vi i udvalgsbehandlingen får set på, om der kan blive rettet op på den sociale skævvridning, som ligger i forslagets indhold.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Med velfærdsforliget har regeringen taget skridt til at sikre, at der også i fremtiden vil være arbejdskraft nok til at bevare den høje velfærd i Danmark. Forliget indebærer bl.a. en højere tilbagetrækningsalder på sigt og fokus på fastholdelse af den enkeltes lyst til og mulighed for også at blive på arbejdsmarkedet efter pensionsalderen, og en måde at sikre bedre mulighed for at blive på arbejdsmarkedet er at give borgerne mulighed for at udskyde udbetalingen af deres pensioner.

Kl. 10.35

Med nærværende lovforslag forbedres muligheden for at udskyde udbetalingen af ATP-pensionen. ATP udbetales i dag ved en alder af 65 eller 67 år med mulighed for at udskyde udbetalingstidspunktet til det 70. år, og denne grænse forhøjes som følge af lovforslaget til det 75. år. Den foreslåede ændring, hvormed en udsættelse fører til en tilsvarende forhøjelse af pensionen, skaber bedre muligheder for den enkelte til dels at blive på arbejdsmarkedet, dels at planlægge og forbedre de økonomiske vilkår i pensionisttilværelsen.

Den øgede fleksibilitet kan ikke mindst have betydning for personer, hvis supplerende pensionsindtægt har form af ratepensioner eller andre ophørende pensionsformer. Ved at udsætte udbetaling af ATP-pensionen til det 75. år kan der i